

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/69/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200763
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200763.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa: S. N., nar. XX.septembra XXXX, bytom U. č. XXX, W., právne zastúpeného Mgr. Jankou Krakovskou, advokátkou so sídlom Čajakova č. 1, Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. 10377-18/2014-BA zo dňa 10.júna 2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22.decembra 2014, č.k. 4Sp/15/2014-23, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 22.decembra 2014, č.k. 4Sp/15/2014-23, p o t v r d z u j e .

II. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 22.decembra 2014, č.k. 4Sp/15/2014-23, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 10377-18/2014-BA z 10.júna 2014, ktorým podľa § 88 ods. 3, § 89 ods. 4 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na zmenu sumy úrazovej renty.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že z administratívneho spisu odporkyne mal krajský súd preukázané, že na základe hlásenia choroby z povolania, vystaveného Klinikou pracovného lekárstva a klinickej toxikológie Univerzitnej nemocnice L.Pasteura v Košiciach zo dňa 21.mája 2012 bola navrhovateľovi zistená choroba z povolania s dátumom jej prvého zistenia dňom 17.októbra 2011. Právoplatným rozhodnutím č. 35164-2/2012-BA z 13.augusta 2012 odporkyňa podľa § 88 a § 89 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľovi úrazovú rentu od 17.októbra 2011 do 31.októbra 2011 v sume 230,00 eur, od 1.novembra 2011 v sume 475,20 eura mesačne a od 1.januára 2012 úrazovú rentu zvýšila na 490,00 eur mesačne, pričom výška úrazovej renty bola určená vzhľadom na 50% mieru poklesu schopnosti na základe vyšetrenia na Klinike pracovného lekárstva so záverom o celkovej strate sluchu podľa Fowlera v rozsahu 64,7%. Navrhovateľ dňa 25.novembra 2011 požiadal o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu zmeny poklesu pracovnej

schopnosti; v konaní o tejto žiadosti bola miera poklesu jeho pracovnej schopnosti podľa posudku posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne Rožňava zo 4.augusta 2014 určená naďalej na 50% na základe ORL vyšetrenia dňa 6.mája 2014 na Klinike pracovného lekárstva, ktoré preukázalo celkovú stratu sluchu 71,3% podľa Fowlera ako symetrická porucha sluchu na hornej hranici stredne ťažkej nedoslýchavosti. Na tom základe odporkyňa dňa 10.júna 2014 vydala rozhodnutie číslo 10377-18/2014-BA , ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu. Po podaní návrhu na preskúmanie bol navrhovateľ dňa 26.augusta 2014 posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia pri ústredí Sociálnej poisťovne so zhodným záverom o poklese pracovnej schopnosti, pričom zohľadnil okolnosť, že navrhovateľ pracoval v plynárenskom priemysle ako montér potrubných systémov na nadmerne hlučnom pracovisku s hladinou zvuku presahujúcou 85 decibelov po viac ako dve tretiny pracovného času. Posudkový lekár v posudku uviedol, že u navrhovateľ je dokumentovaná symetrická porucha sluchu oboch uší v hornom pásme stredne ťažkej nedoslýchavosti - nie je dokumentovaná ťažká nedoslýchavosť, praktická ani úplná hluchota profesionálneho pôvodu. Pri zhodnotení expozičnej doby, straty sluchu a veku navrhovateľa považoval 50% mieru poklesu pracovnej schopnosti za naďalej odôvodnenú a preto ju nezmenil. Podľa pracovnej rekomandácie navrhovateľ je spôsobilý vykonávať prácu na pôvodnom pracovisku ako plynár s vylúčením rizika hluku, a to diagnostiku plynárenských rozvodov, montáž plynomerov, lokalizáciu únikov plynu na potrubných systémoch , opravu vysokotlakových plynovodov objímkami, atď.

Krajský súd poukázal na to, že preskúmaným rozhodnutím odporkyňa nerozhodovala o vzniku nároku na úrazovú rentu, teda o určení, od ktorého dňa mu nárok na úrazovú rentu vznikol. V tejto súvislosti uviedol, že zmenu rozhodnutia o priznaní úrazovej renty č. 35164-2/2012-BA z 13.augusta 2012 mohol navrhovateľ dosiahnuť iba na základe opravného prostriedku podľa § 219 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. Keďže v správnom súdnictve je predmet súdneho prieskumu rozhodnutia odporkyne určený obsahom preskúmaného rozhodnutia a odporkyňa rozhodnutím č.10377-189/2014-BA z 10.júna 2014 rozhodla len o nároku na zvýšenie úrazovej renty a v konaní podľa § 89 ods. 4 zákona č. 461/2003 ani nebola oprávnená zaoberať sa otázkou vzniku nároku na úrazovú rentu a túto otázku ani opätovne neposudzovala.

Poukázal tiež na to, že podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 461/2003 Z.z. chorobou z povolania je porucha sluchu z hluku, pri ktorej táto porucha u poškodených mladších ako 30 rokov dosahuje najmenej 40%, pri poškodených nad 30 rokov sa táto hranica zvyšuje za každé dva roky o 1% až do dosiahnutia 50.roku veku, odkedy už musí prevyšovať 50% (poradové číslo 38 zoznamu chorôb z povolania) .

Tvrdenie navrhovateľa o 100% poklese pracovnej schopnosti krajský súd nepovažoval za dôvodné. Poukázal na to, že napriek zvýšeniu celkovej straty sluchu podľa Fowlera na 71,3% podľa vyšetrenia zo dňa 6.mája 2014 v porovnaní s vyšetrením v januári 2012 (64,7% podľa Fowlera) posudkový lekár pri určení 50% miery poklesu pracovnej schopnosti vykonávať prácu plynára nezohľadňoval iba celkovú stratu sluchu, ale aj rozsah pracovnej doby počas ktorej bol vystavený nadmernému hluku (približne 50% pracovnej doby) a vek navrhovateľa, pričom konštatoval, že navrhovateľ je spôsobilý vykonávať prácu plynára na pôvodnom pracovisku s vylúčením rizika hluku a podrobne špecifikoval jednotlivé vhodné pracovné činnosti. Navrhovateľ ničím nepreukázal, že by u neho došlo k úplnej strate schopnosti vykonávať prácu v zaradení „plynár“.

Za nedôvodnú krajský súd považoval námietku, že odporkyňa si v preskúmanom rozhodnutí zamieňa posudzovanie podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. s postupom podľa § 88 tohto zákona. Pokiaľ odporkyňa citovala obsah posudku z 26.mája 2014, v ktorom posudkový lekár konštatoval, že zistená celková strata sluchu je na hornej hranici stredne ťažkej nedoslýchavosti a nedosahuje úroveň ťažkej nedoslýchavosti a nejde ani o praktickú ani o úplnú hluchotu, túto citáciu krajský súd považoval len za zhodnotenie intenzity straty sluchu navrhovateľa v dôsledku choroby z povolania, a nie za posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti podľa kritérií rozhodných pre posudzovanie invalidity.

Za nedôvodnú krajský súd tiež považoval námietku navrhovateľa, že poruchu sluchu bolo potrebné klasifikovať nielen podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb MKCH-10, ale aj podľa MKF -

medzinárodnej klasifikácie funkčnej schopnosti, dizability a zdravia, keďže MKF je určená pre meranie zdravotného postihnutia na individuálnej a populačnej úrovni, na meranie stupňa dizability, posudzovania zdravotnej spôsobilosti na prácu, posudzovanie potrieb vo vzdelávaní, predpisovaní a preplácaní zdravotníckych prostriedkov pre účely zdravotných poisťovní, pre zisťovanie zdravotného stavu ako podkladu pre posúdenie vo veciach dávok a služieb sociálneho zabezpečenia, zamestnanosti a na štatistické účely pre hodnotenie zdravotného stavu.

Z uvedených dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že svoj nárok jednoznačne špecifikoval v uplatnení nároku predloženom odporkyňu, keďže uviedol, že nárok na doplatok uplatňuje z dôvodu nesprávne použitého denného vymeriavacieho základu. Hoci mu odporkyňa rozhodnutím z 13. augusta 2012 úrazovú rentu priznala, pri určení jej výšky a denného vymeriavacieho základu vychádzala nesprávne z rozhodujúceho roku 2010, hoci on má chorobu z povolania priznanú od roku 2012.

Namietol, že súd sa nezaoberal tvrdeným rozdielom v dátumoch priznania choroby z povolania (17. októbra 2011 a 21. mája 2012, ktoré súvisia s právnym posúdením. Z hľadiska ustanovenia § 112 zákona č. 461/2003 Z.z. nie je správna ani úvaha krajského súdu, že odporkyňa v konaní o zvýšení sumy úrazovej renty už nebola oprávnená zaoberať sa otázkou vzniku nároku na úrazovú rentu a jej výškou a túto otázku ani neposudzovala. Krajský súd pochybil, keď skonštatoval, že sa mohol zaoberať iba otázkou, či došlo k zmene - zvýšeniu poklesu pracovnej schopnosti v súvislosti s chorobou z povolania dokumentovanou už hlásením choroby z povolania. Za nesprávny považuje aj záver krajského súdu ohľadom MKF - Medzinárodnej klasifikácie funkčných schopností, keďže Ministerstvo zdravotníctva zaujalo stanovisko, že na posudzovanie poškodenia sluchu hlukom z profesionálnych príčin nemožno striktno aplikovať všeobecné kritériá pre hodnotenie straty sluchu prijaté WHO.

Navrhovateľ ďalej namietol, že odporkyňa sa riadne nevysporiadala s otázkou zostávajúcej pracovnej schopnosti, pričom aj pracovná rekomandácia nezohľadňuje požiadavky na vzdelanie a kvalifikáciu navrhovateľa ako plynárenského robotníka.

Tiež namietol, že vzhľadom na potrebu lekárskeho posúdenia v súlade s teóriou „dôjdenia“ bol pre posúdenie nároku na úrazovú rentu rozhodujúci deň vydania lekárskeho posudku o zdravotnom stave z 21. mája 2012, ktorý je dátumom priznanej choroby z povolania v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z.z.

Navrhovateľ u svojho zamestnávateľa pracovať nemôže, pričom má určený iba 50% pokles pracovnej schopnosti.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu

navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Choroba z povolania podľa zákona o sociálnom poistení je choroba uznaná príslušným zdravotníckym zariadením, zaradená do zoznamu chorôb z povolania uvedeného v prílohe č. 1 (§ 8 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.)

Podľa Hlásenia choroby z povolania alebo ohrozenia chorobou z povolania dátum prvého zistenia choroby z povolania - poruchy sluchu z hluku (položka č. 38 prílohy č. 1 k zákonu č.461/2003 Z.z.) je 17.október 2011 a choroba z povolania mu bola priznaná dňom 21.mája 2012.

Nebolo sporné, že o žiadosti navrhovateľa o úrazovú rentu odporkyňa rozhodla právoplatným rozhodnutím z 13.augusta 2012.

Z administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ okrem vyplneného tlačiva „Žiadosť o prehodnotenie úrazovej renty z dôvodu poklesu pracovnej schopnosti, doručenej odporkyňi dňa 28.novembra 2013 tým istým dňom doručil odporkyňi aj list, ktorým opakovane uplatnil nárok na doplatok úrazovej renty z dôvodu, že denný vymeriavací základ má byť určený z roku 2011, keďže mu choroba z povolania bola priznaná dňa 21.mája 2012. Z obsahu podaní navrhovateľa (§ 186 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplýva, že sa domáha nielen zvýšenia úrazovej renty z dôvodu vyššej miery poklesu pracovnej schopnosti (§ 89 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z.), ale súčasne sa v zmysle § 112 zákona č. 461/2003 Z.z. spätne domáha aj priznania úrazovej renty od vzniku nároku „v správnej výške“, teda z denného vymeriavacieho základu z rozhodujúceho roku 2011.

Podľa § 184 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. dávkové konanie sa začína, ak tento zákon neustanovuje inak, na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky.

Dávkové konanie o zmene poskytovania dávky alebo sumy už priznanej dávky sa začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby uvedenej v odseku 1 alebo z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne (§ 184 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Podľa § 184 ods. 5 veta prvá zákona č. 461/2003 Z.z. žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že žiadosť o dávku, resp. o zmenu vo výške dávky sa podáva predovšetkým na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. V prípade, že Sociálna poisťovňa potrebné tlačivo neurčila, je však potrebné vychádzať aj z obsahu neformálnej žiadosti; takým prípadom je aj žiadosť o spätné zvýšenie úrazovej renty z dôvodu, že podľa názoru žiadateľa táto dávka bola priznaná v nesprávnej výške.

Obsah neformálnej žiadosti, hoci pripojenej k tlačivu žiadosti, ktorého zaslania si v správnom konaní od žiadateľa vyžiadala Sociálna poisťovňa (v danom prípade k žiadosti o prehodnotenie výšky úrazovej renty z dôvodu zmeny pracovnej schopnosti) je rozhodujúci aj pre posúdenie žiadosti ako celku a v konaní o nej sa Sociálna poisťovňa musí vysporiadať so všetkými uplatnenými nárokmi, nielen s nárokom vyplývajúcim z tlačiva, vydaného Sociálnou poisťovňou.

V tejto súvislosti však odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že s otázkou zmeny výšky denného vymeriavacieho základu a rozhodujúceho obdobia podľa § 84 zákona č. 461/2003 Z.z. sa Sociálna poisťovňa vysporiadala v inom správnom konaní, a to v rozhodnutí generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne číslo 10377-15/2004-BA z 5.marca 2014 , v ktorom poukázala na to, že rozhodné obdobie a teda aj denný vymeriavací základ boli už posúdené a zhodnotené v konaní o žiadosti o priznanie úrazovej renty z 26.júna 2012, ktoré bolo ukončené právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 35164-2/2012-BA z 13.augusta 2012. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Sp/21/2014-42 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9So/141/2015 z 26. júla 2017. V uvedenom rozsudku najvyšší súd uviedol: „Pokiaľ žalobca tvrdil, že Sociálna poisťovňa v právoplatnom rozhodnutí o priznaní úrazovej rente určila denný vymeriavací základ

nesprávne a z toho dôvodu mala postupovať podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z.z., toto jeho tvrdenie odvolací súd nepovažoval za relevantné. V zmysle § 84 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. skutočnosť rozhodujúca na určenie rozhodujúceho obdobia je deň, od ktorého sa zistila choroba z povolania. Zákon o sociálnom poistení, účinný od 1.januára 2004 teda pre určenie rozhodujúceho obdobia na určenie denného vymeriavacieho základu stanovil deň prvého zistenia choroby z povolania, a nie až deň, od ktorého došlo k 40% poklesu pracovnej schopnosti (§ 88 ods. 1). Je preto irelevantné odvolávanie sa žalobcu na to, že pred 1.januárom 2004 bol podľa predchádzajúcich právnych predpisov aplikovaný iný postup pri určovaní náhrad za škodu spôsobenú chorobou z povolania. Postup podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. by preto bol opodstatnený len v prípade, ak by žalobca preukázal inú výšku vymeriavacích základov v roku 2010, rozhodnú pre určenie denného vymeriavacieho základu na účely jeho úrazovej renty. Takú skutočnosť však žalobca nepreukázal, ani netvrdil."

Predmetom rozhodnutia odporukyne č.10377-18/2014-BA z 10.júna 2014 bol teda iba nárok na zvýšenie úrazovej renty z dôvodu zvýšenia miery poklesu pracovnej schopnosti.

Podľa § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. (§ 88 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Lekárska posudková činnosť úrazového poistenia zahŕňa posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti (§ 153 ods. 4 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z.z.).

Z lekárskej správy posudkového lekára sociálneho poistenia ústredia Sociálnej poisťovne z 26.augusta 2014 vyplýva, že posudkový lekár zohľadnil dosiahnuté vzdelanie navrhovateľa (SPTS Michalovce, odbor mechanizátor) a najmä skutočnosť, že ako plynár pracoval od roku 1990 a od roku 2000 do priznania choroby z povolania ako plynoinštalatér, a že podľa prevádzkového poriadku s posúdením rizika pri práci s expozíciou hluku, ktorý bol vypracovaný pracovnou zdravotnou službou ŽNzP Bratislava bolo meraniami zistené opakované prekročenie dolných akčných hodnôt expozície. Z lekárskeho vyšetrenia vyplýva, že navrhovateľ okrem poruchy sluchu trpí aj ďalšími zdravotnými ťažkosťami. V celkovom posudku uviedol, že u navrhovateľa je dokumentovaná symetrická porucha sluchu oboch uší v hornom pásme stredne ťažkej nedoslýchavosti - nie je však dokumentovaná ťažká nedoslýchavosť, praktická ani úplná hluchota profesionálneho pôvodu. Pri zhodnotení expozičnej doby, straty sluchu a veku navrhovateľa považoval 50% mieru poklesu pracovnej schopnosti za naďalej odôvodnenú a preto ju nezmenil. Podľa pracovnej rekomandácie navrhovateľ je spôsobilý vykonávať prácu na pôvodnom pracovisku ako plynár s vylúčením rizika hluku, a to : diagnostiku plynárenských rozvodov, montáž plynomerov, lokalizáciu únikov plynu na potrubných systémoch, opravu vysokotlakových plynovodov objímkami, atď.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že odporukyňa sa riadne nevysporiadala s otázkou zostávajúcej pracovnej schopnosti, pričom aj pracovná rekomandácia nezohľadňuje požiadavky na vzdelanie a kvalifikáciu navrhovateľa ako plynárenského robotníka, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Navrhovateľ nenamielal, že by vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie, nemohol vykonávať žiadne z odporúčaných zamestnaní plynára s vylúčením rizika vystavenia hluku. Rozhodujúce je, že je schopný vykonávať prácu plynárenského robotníka s vylúčením rizika hluku. Taktiež nie je rozhodujúce, že nie je zamestnaný.

Za nedôvodnú považoval aj odvolací súd námietku, že mal byť posudzovaný podľa Medzinárodnej

klasifikácie funkčných schopností. Navrhovateľ trpí chorobou z povolania - poruchou sluchu z hluku. Podľa správy z vyšetrenia na Klinike pracovného lekárstva a klinickej toxikológie dňa 6.mája 2014 celková strata sluchu podľa Fowlera je 71,3%. Nejde o praktickú ani úplnú hluchotu. Posudkový lekár ústredia vyhodnotil pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť plynárenského robotníka (§ 88 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.) na základe objektívneho nálezu z odborného vyšetrenia dňa 6.mája 2014, pričom jeho záver nie je v rozpore s týmto odborným nálezom, je logický a presvedčivý.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd mal za preukázané, že navrhovateľ ku dňu vydania rozhodnutia odporkyne nepreukázal také zhoršenie choroby z povolania, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie miery poklesu pracovnej schopnosti. Rozhodnutie odporkyne považoval za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku podľa § 246 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.